

[Bertel Haarder]

ikke gøre dem permanente? Hvorfor så ikke tage stilling? Der ligger jo et lovforslag, som har været førstebehandlet, og som et flertal var tilhænger af ved førstebehandlingen. Hvorfor ikke få dette forslag vedtaget?

Med hensyn til førtidspensionen ligger der en diger rapport, og man har længe diskuteret denne udlægning, så hvad er begrundelsen for ikke at få et lovforslag til behandling? Hvis den så var, at socialministeren og regeringen havde mægtig travlt med store projekter, men det har man jo ikke, for dem aflyser man. Hvad er så grunden til, at vi ikke engang kan klare en sag, som i det ene tilfælde altså ligger her i Tinget, og så vidt jeg kan forstå havde et flertal ved første behandling? I det andet tilfælde, hvor rapporten foreligger, er der heller ingen grund til ikke at tage stilling. Hvorfor ikke få det ekspederet? Jeg synes stadig væk ikke, vi har fået den rigtige forklaring, og så må man altså undskylde, at vi så prøver at tolke antydningerne, hvilket ikke har gjort os mere rolige.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Nu har hr. Bertel Haarder jo været minister i mange år og siddet i mange seje og trange forhandlinger også regeringspartier imellem for at opnå resultater – og det var ofte hårdt for Kristeligt Folkeparti, dengang vi var i regering, at trænge igennem ikke blot på hr. Bertel Haarders område, men også på andre, f.eks. familiepolitiske – så hr. Bertel Haarder må da vide, at når fire partier skal prøve at blive enige om et forslag, skal de have tid til det.

SF er ikke med i regeringen. Kristeligt Folkepartis holdning er helt klar, så der er ikke nogen grund til bekymring, men vi har tid til at få en drøftelse af tingene og måske også få nogle forbedringer ind, som både Venstre og De Konservative kan medvirke til eller måske komme med andre gode ideer til.

Det er helt klart, at Kristeligt Folkepartis holdning er, at vi både skal have nogle gode daginstitutioner og nogle gode alternativer dertil, så forældrene frit kan bestemme, hvor deres børn skal være, også om de skal passes hjemme, og det har holdt hårdt at få de hjemmearbejdende med. Det behøver ikke at være Venstres skyld, men det holder meget hårdt, og hr. Bertel Haarder ved godt, at der ikke findes

et flertal hverken til den ene eller den anden side, og derfor er vi nødt til at arbejde for det. Vi vil arbejde i regeringen for at få vores synspunkter frem, og får vi ikke det, må vi se, hvad der så sker.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil gerne bekræfte, at SF ikke er medlem af regeringen, som fru Inger Stilling Pedersen udtrykte det, og så vil jeg sige til hr. Bertel Haarder, at i de mange år, hr. Bertel Haarder og jeg har arbejdet sammen på uddannelsesområdet, mener jeg, vi har været meget enige om, at brugernes ønske var afgørende både for partiet Venstre og for partiet SF, og derfor er den slet skjulte hentydning til, at SF udelukkende gik efter at lave institutioner for at tilgodese dette eller hint, faktisk ikke rigtig. I denne sag har vi skævet meget til den meget omfattende brugerundersøgelse, der foreligger, hvoraf fremgår, at en procentdel på langt over 90 – jeg har ikke lige tallet præsent – af brugerne udtrykker ønske om gode offentlige institutioner, og det er baggrunden for det, jeg sagde fra talerstolen, og for, at jeg siger, at det, der er vigtigt i den videre diskussion om puljeordningerne, er at kigge på kvaliteten, for jeg tror, det er vigtigt for brugerne, at de har Folketingets opbakning til nogle minimumskrav.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg troede egentlig, det var begrænset, hvad en sådan debat kunne trække, når den ikke handler om udspil, men alene om at få lov til at få tid til at lave kvalificerede udspil, fordi man har måttet konstatere, at det, der lå i skuffen, ikke var tilstrækkeligt. Jeg går ud fra, at hr. Bertel Haarder som tidligere minister også ved, at nogle af de større reformer, der er lavet på Undervisningsministeriets område, har måttet igennem nogle undersøgelser og kommissioner; jeg tror endda også, at hr. Bertel Haarder har det synspunkt, at man ikke skal være ekspeditionskontor for interesseorganisationer.

Min bemærkning til den digre rapport om førtidspensionsområdet, der blev omtalt, er så, at det vel ikke nødvendigvis bare skal udmøntes i en rapport, hvor bl.a. arbejdsmarkedets